

pct. af lejen. For husstande uden børn kan boligsikringsydelsen dog efter forslaget som hidtil højst udgøre 15 pct. af lejen.

For familier med børn må dette ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af stk. 4. Efter denne bestemmelse i lovforslaget forhøjes den maksimale boligsikring med 10 pct. af lejen for hvert barn i husstanden. Dette foreslås ændret, således at der ydes samme boligsikring pr. barn, som der til vedkommende husstand kan ydes efter stk. 3. Tillægget pr. barn ydes derved efter en degressiv skala fra 20 til 5 pct. af lejen som maksimum. Forslaget herom indebærer i forbindelse med det ovennævnte forslag til ændring af stk. 2 ($\frac{2}{3}$ ændres til $\frac{3}{4}$), at sikringsydelsen til familier med børn og lave indtægter øges, mens de maksimale sikringsydelser til familier med børn og de højeste indtægter under ordningen får en mere glidende aftrapning.

Bestemmelsen i lovforslaget om, at der for enlige ydes et særligt tillæg på 5 pct. for det første barn, er opretholdt.

Endelig foreslås den maksimale boligsikring, der efter stk. 5 kan ydes til pensionister m. v., afstemt under hensyn til den foreslåede ændring af stk. 2, således at skalaen kommer til at gå fra 70 til 20 pct. af lejen i stedet for fra 60 til 20 pct.

Ændringsforslaget giver tillige mulighed for, at invalide, der ikke modtager invalidepension, omfattes af de gunstigere boligsikringsregler.

Da der i den gamle boligmasse forekommer lejligheder med flere værelser trods et ringe etageareal, foreslås dog at åbne adgang for kommunalbestyrelsen til at godkende, at der ydes fuld boligsikring efter bestemmelsen, uanset at lejligheden rummer flere end 2 værelser, når lejlighedens samlede bruttoetageareal ikke overstiger 60 m².

Til nr. 3.

Bestemmelsen i § 3 foreslås strøget, da den kun kan få betydning i særlige tilfælde, hvor det drejer sig om husstande med lave indkomster og dårlige boligforhold.

Til nr. 4.

Ved ændringsforslaget præciseres det, at en kommunalbestyrelse også har adgang til at begrænse boligsikring i tilfælde, hvor en

lejlighed er atypisk, f. eks. kan dette forekomme i 1 og 2 værelser lejligheder med meget stort etageareal. Kommunalbestyrelsen får herved mulighed for at hindre, at bestemmelserne om begrænsning i det boligareal, der danner grundlag for boligsikring, søges omgået ved at sammenlægge beboelsesrum eller ved at projektere lejligheder med meget store værelser.

For at lette kommunalbestyrelsernes skøn ved afgørelsen af, om en leje bør nedsættes ved beregningen af boligsikring, har det været overvejet i loven at indsætte visse beløbsgrænser, som lejen ikke måtte overstige. Da boligsikring skal ydes i såvel støttet som ustøttet nybyggeri samt i hele den ældre boligmasse overalt i landet, vil det imidlertid være meget vanskeligt at fastsætte bestemte beløbsgrænser i loven. I stedet forudsættes der i cirkulærebestemmelser givet vejledende retningslinjer for, hvilke kriterier der bør lægges til grund ved skønnet over, om en aftalt leje er rimelig, eller om den bør nedsættes ved beregningen af boligsikringen i nybyggeriet.

Til nr. 5.

Ændringen tilsigter at klargøre, at ydelse af boligsikring ikke er udelukket i tilfælde, hvor der ikke er afløb for spildevand til et offentligt kloaksystem, men f. eks. til en forsvarlig sivebrønd.

Til nr. 6.

Bestemmelsen svarer til hidtidig praksis vedrørende ydelse af huslejetilskud, hvorefter kommunerne bør påse, at tilskud, der ydes til en invalideret, også kommer den pågældende til gode, eventuelt gennem nedsættelse af fremleje, som han måtte betale.

Til nr. 7.

Ad § 7, stk. 1.

Det foreslåede indkomstbegreb er det, folk i almindelighed forstår ved deres indkomst, og som derfor vil kunne danne grundlag for deres egen opgivelse i forbindelse med den ansøgning om boligstøtte, der også efter flertallets forslag skal indgives.

De foreslåede fradrag gør det muligt at foretage en efterfølgende kontrol gennem skattevæsenet. En sådan ordning vil under alle omstændigheder blive nødvendig, når